

Det, der var meningen for 20 år siden, var ... Undskyld, jeg glemte at kigge på formanden. Jeg flygter fra talerstolen, men lover ikke, at jeg ikke kommer igen.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg vil gerne tillade mig at korrigere ministeren: Det var således, hvis jeg husker sådan nogenlunde rigtigt, at det var omkring den 1. juni 1992, loven om Ørestaden fra finansminister Henning Dyremose blev vedtaget. Og den blev ført ud i livet og firmaet blev etableret i marts 1993 under hr. Mogens Lykkesoft som finansminister, og det var dér, det ministerielle forhold blev bestemt.

Og i øvrigt var det ikke mig, der rejste spørgsmålet herved. Jeg er dybt deprimeret over, at ministeren ikke kan kende forskel på hr. Svend Heiselberg og mig.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SP):

Jeg sad også og spekulerede på, hvem der skulle være fornærmet. Men lad mig så sige til hr. Kaj Ikast, at jeg kan godt kende forskel – ikke med hensyn til, hvad der bliver sagt, men sådan ellers.

Så tak til ministeren! I hendes besvarelse nu bemærkede jeg jo, at ministeren understregede, at min lidt mismodige iagttagelse var rigtig nok, i og med at ministeren prøvede at sige til dem, som jeg ikke kan kende forskel på, når de snakker, at der ikke skete noget, der kunne forurolige dem; der var intet i den her redegørelse, der kunne genere Venstre og De Konservative.

Det er sådan set det, jeg jo desværre er enig med ministeren i: Der er så at sige intet i den her redegørelse, der kan genere Venstre og De Konservative, og det er jo ærgerligt.

Dengang trafikministeren hed noget andet og fru Sonja Mikkelsen var fru Sonja Mikkelsen, var hun med til at lave den socialdemokratiske målsætning i første omgang, og så kom den her i oktober 1998. Jeg vil godt lige læse op her: »For at begrænse luftforurening, støjgener og det store udslip af CO₂ er det nødvendigt at nedbringe bilismen i København. I stedet skal der sættes på den kollektive trafik og øget brug af cykler.«

Det er ikke, fordi det er så opsigtsvækkende, men det er en målsætning. Og så vidt jeg kunne høre nu, er der ikke nogen anden målsætning end den at støtte kommunerne i, hvad de nu til-

fældigvis måtte finde på. Men om de mål, der i øvrigt tidligere har været der, og som også hænger sammen med støjmålene, diesel og alt det, vi kender, har ministeren sagt, at det ikke længere er regeringens ansvar; det lægges nu ud til kommunerne.

Det er et utroligt fald i ambitionsniveau i forhold til, hvad vi har haft tidligere, og i forhold til, hvad Socialdemokraterne har sagt tidligere, og jeg mener også i forhold til, hvad regeringen har sagt tidligere. dér kan jeg tage fejl.

men jeg mener faktisk, vi har fået bedre målsætninger præsenteret før, end vi har fået den her gang. vi får gentaget virkemiddelskatalogerne, og dem har vi fået mange af. Kunne vi redde verden med kataloger og vage handlingsplaner, så var vi jo kommet langt.

Det er i den her sammenhæng også nedslående med hensyn til roadpricing – nu kunne jeg så ikke helt høre, om ministeren mente, at det så skulle gøres i samme øjeblik, som det kunne lade sig gøre. Jeg tror nemlig, det er rykket meget tættere på. Det er nogle af de meldinger, der er kommet ude fra DTU, at det er rykket meget tættere på. Men jeg vil da godt spørge ministeren: Hvis der nu er en kommune i landet, der finder på, at den vil gøre det som et forsøg – som et forsøg – kan den så få lov til det?

Jeg ved, at fru Vibeke Peschardt også spurgte om det. Jeg ved ikke, om hun spurgte specielt om det som en forsøgsordning; det gik ikke helt op for mig. Men hvis der er en kommune, der siger: Vi vil gerne lave det som et forsøg, prøve at lave roadpricing, må den så godt det?

For det er jo så dér, vi opdager, at man jo ikke vil støtte kommunerne mere, end at det stadig væk ikke generer bilisterne. Det er det, som er så bekymrende, synes jeg, i det, vi er henne i nu, at selv den nuværende trafikminister, hvis holdninger jeg ikke tvivler ét sekund om, nu ikke laver noget som helst, der kan genere hr. Heiselberg og hr. Ikast. Det er ærgerligt.

Så til det der med hastighedskontrollen, hvor ministeren siger, at det vil man fortsætte med, indtil man så har lavet et forsøg igen, som er evalueret, og det vil man blive ved med:

Nu skal vi jo altså have vores færdselssikkerhedsdebat herinde, og når jeg har fremsat forslaget – jeg fremsatte det faktisk allerede et godt stykke før jul – så er det jo, fordi ulykkerne stiger. Vi kan jo ikke blive ved at vente på det. Altså, vi kan sige om de andre ting, vi mobber hinanden med, trafikmarmeladen osv.,